b.r.

Ojciec stanąwszy nad zmarłym synem.

(podpis:) E. K

E[raz]m] K[omo]r[a]

OYCIEC
STANĄWSZY NAD ZMARŁYM
SYNEM.

Synu! ty któryś mnie cieſzył,
Martwym cię teraz zaſtaię,
Wyrok ci zgonu przyſpieſzył,
Nie klnę za Niebu, ni łaię.

* * * *

Przeżyłem lata, przeżyłem.
W nadziei miłey przyszłości,
Straciwſzy ciebie, ſtraciłem,
Podporę moiey ſtarości.

Wszystko mi odtąd nie lube,
    Podeszły wiek mnie dziś gniecie,
Przez twoią stratę przez zgubę,
    Żyiąc, nie żyię na Swiecie.

✲ ✲ ✲ ✲

Shodowałem cię bez blizny,
    Dla sławy memu Domowi,
W obronę moiey Oyczyzny,
    Na wierność memu KROLOWI.

✲ ✲ ✲ ✲

Nieszczęściem! wszystkie koleie....
    Wszystko gdy poszło inaczy,
Gdy zpełzły moie nadzieie,
    Zaginę i ia z rozpaczy.

✲ ✲ ✲ ✲

Odchodzę zwłok twych stroskany,
    Z łez me nie oschną powieki,
Synu moy! Synu kochany!
    Spoczyway w Bogu na wieki.

E. K.